

סמ"ר בלדרן ניצן

5270466

בן ציפי וז'ק

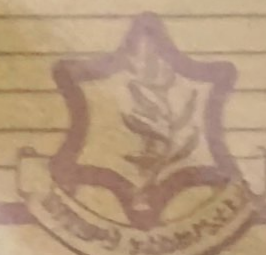
נולד ב- 11.1.1978

התגייס לצה"ל ב- 19.11.1996

שרת בגדוד "הבוקעים הראשון" (51)

נפל ב- 25.11.1998

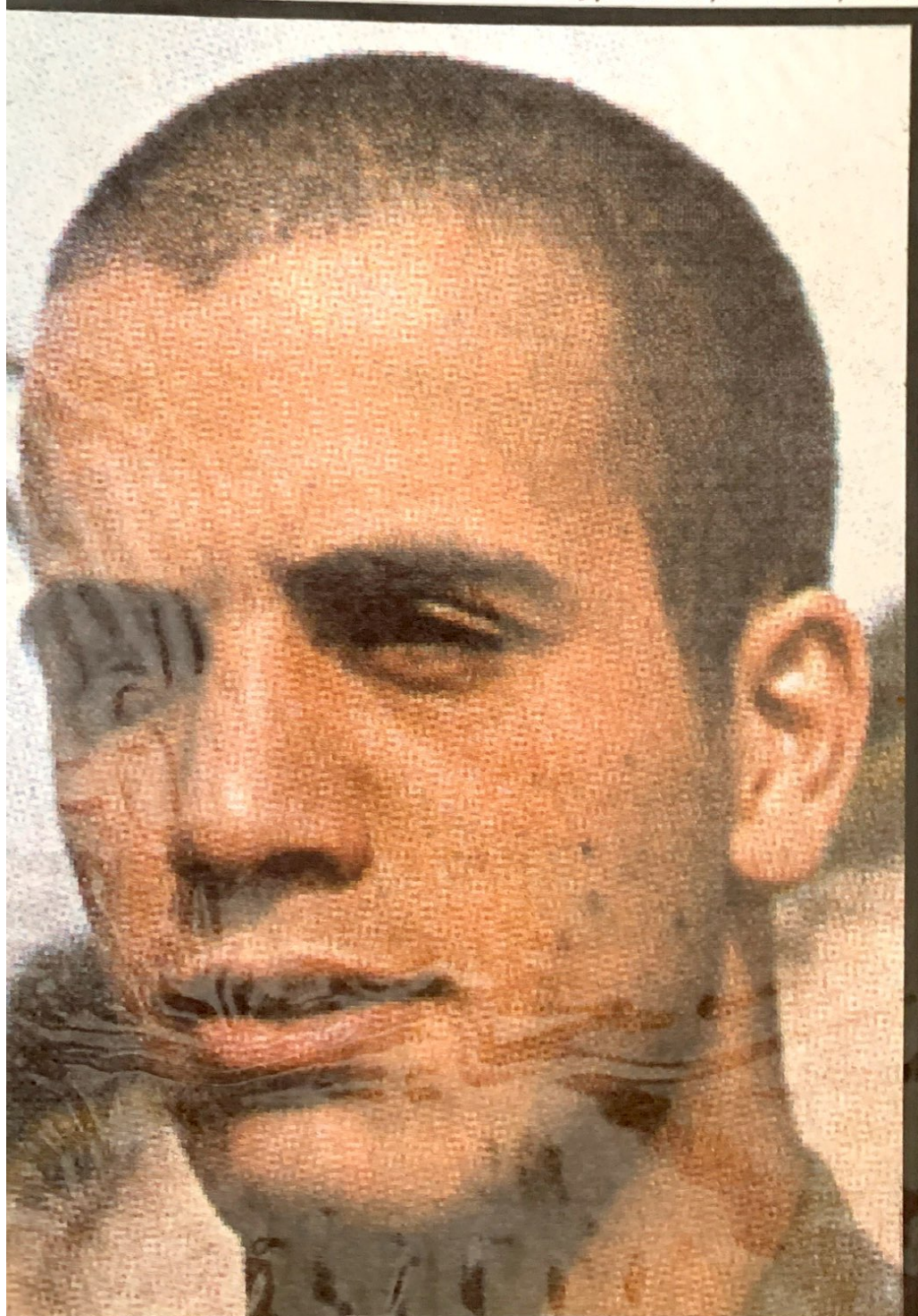
בהתפוצצות מטען צד בדרום לבנון.

ניצן נולד לחוריו - ציפי וזיק ב- 11.1.1978, אח ליגאל ואביב. זיק וציפי הצטרפו לקיבוץ לוטם בשנות הקמתו, לאחר שעלו מצרפת, ניצן נולד כאותח השנה. ניצן היה חבר חבור של הקיבוץ הצעיר, יחד גדלו והתפתחו. ניצן גדל לילד מלא חיים, סקרן, אהב אתגרים, טיולים וחוויות. למד בבית הספר הקהילתי "משגב" ובבית הספר התיכון למד במגמה ריאלית-ביולוגית.

ניצן אהב טבע, אהב מאוד את חננב והתנסויות-חוויות חדשות. גם במהלך השירות הצבאי חשף לשאוף להתנסויות וחוויות ואף רכש לעצמו אוסנת שטח כדי שיוכל לחרוץ את אפשרויות הטיול.

ניצן התגייס לצה"ל ב- 19.11.1996 וחוצב בחטיבת גולני. בין חבריו בסירות ובגדוד "חבוקעים הראשון" כונה - "ראש גדול", הוא קיבל כל משימה ופקודה בציונות וחש אחריות רבה לביצועה. תמיד נמצא בראש הכוח בכל פעילות. גם היה ביום 25.11.1998 עת כוח מגדוד הבוקעים הראשון היה בדרכו לפעילות מבצעית בדרום לבנון. ליד תל-קבעה התמוצץ מטען צד על הדרך בה צעדו. מן המטען נפגעו ונחרגו ניצן ועמו מסקד הכוח - סגן אוריאל מרץ, אשר צעדו בראש.

סגן אוריאל פרץ ז"ל

5 אחים, אחד מהם בגולני

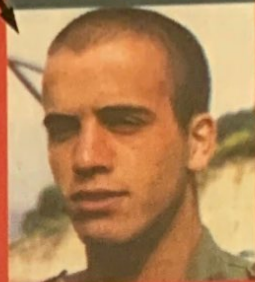
קצין ולוחם מגולני

נהרגו אתמול בפיצוץ

משטן בלבנון. השנה:

20 קורבנות. החודש: 5

סמל ניצן בלדון ז"ל

ההרוג הראשון של קיבוץ לוטם

חיילי גולני יצאו למארב כדי לפגוע במחבלים הקועלים באזור. הכוח נע על פי ההנחיות, ושמר על המרחקים הדרושים בין חייל לחייל. המעילות בעומק רצועת הביטחון גר עזה למנוע הנחת מטענים באזור. סמוך לשעה 11, במהלך סריקה בתוך חרש ליד תל-קבעה, מרחק כמח מאות מטרים מקיבוץ מנרה, הפתין אחר החיילים מתנועה חשודה. הוא סימן לחבריו, והחיילים עברו למצב כריעה. אחרי החיילים כפוח השתמש באמצעי לראיית לילה, אך לא הבחין בדבר, ומסקר הכוח - סגן אוריאל פרץ - תרם לחייליו לחמ" שיד לגזע. רק שניים מהם חספיקו לעמוד על רגליהם, כשהפיצוץ הח" ריד את הלילה - מפקד המחלקה עצמו, סגן אוריאל פרץ (22) ו"ל, וסמ"ר ניצן בלדרן (19) ו"ל. פרץ נהרג במקום. בלדרן נפצע אנושות ונפטר כעבור דקות. מייד לאחר הפיצוצים עבר סמל המחלקה תומר רייכמן לתפקד כמפקד הכוח (ראו מסגרת). הוא התער שת במהירות, ופיקד על החיילים בקורדון ובתבונה. כוחות חילוץ, בסיוע מסוקים וכוחות חי"ר, הוזרמו מייד לאזור תל-קבעה. המחבלים לא נראו בשטח. כעבור כשעתיים עזבו הכוחות את המקום, ובפיקוד צפון נפתח תחקיר ראשוני לבירור נסיבות מותם של שני החיילים.

"הכוח נע נכון. הרווחים בין החיילים מנעו פגיעה קשה יותר", אמר אתמול אלוף פיקוד הצפון, גבי אשכנזי. "המכה קשה. טוב שסמל המ"חלקה הצליח לגנוס את חבריו ולמנוע אסון כבד עוד יותר. זה המצב בלבנון, לחימה יומיומית". האלוף הוסיף כי יש הבטחה של כמות האירועים בלבנון. החיובא ללה הגבירו את קצב האירועים: הם יורים למוצבים, מניחים מטענים, יורים טילי ג"ש על בלייבב משוריינים ואפילו תוקפים רגלית, כמו חשבו בדלעת. הם עושים הכל כדי ללפגוע בחיילי צה"ל. השנה אירעו כבר יותר מ-1,000 פיגועים. אנחנו נמשיך לחפש פתרונות ולפגוע בחיובאללה, אבל אי אפשר למנוע את כל הפיגועים. אנחנו עושים הכל כדי לצמצם את כמות הנפגעים". האלוף אשכנזי התייחס גם לשאלת אחריותו של סוריה ואיראן. "סוריה ממריצה את החיובאללה לפעול. אני מקבל את הערכת ראש אמ"ן, למיה גוברת מעורבותה של סוריה באזור. ייתכן שזו הסיבה לעלייה בכמות הפיגועים נגד חיילינו".

החיובאללה

החלו להשתמש ב"כלימגור משופד"

אירגון החיובאללה סיתח מטען חדש - בו החל להשתמש רק בשנה האחרונה - והמכונה בצח"ל: "מטען כיסתי מועף". בניגוד למטענים המוכרים, המונחים על הקרקע, המטען הכיסתי מצב על רגל בגובה של כחצי מטר מהקרקע, בתוך פלטה עגולה הניתנת לכיוון. פיצוץ המטען מעיף ורם מרוכז של כדוריות מתכת בקוטר של 16 מ"מ, לס"ח של עד 80 מטר וכדורים של 7.6 מ"מ. מניח המטען יכול לכונן את זווית הזרימה של הכדוריות ע"י שינוי זווית הפלטה, שעליה מונח המטען. את המטען אפשר להפעיל באמצעות חיישנים - כדומה למערכת האזעקה הביתיות - המגלים שינויים בסביבה (לדוגמה, כגלל שינוי צורה או נפח). כשני המקרים מרובי בחיישנים פאסיביים, שלא ניתן לגלות באמצעים אלקטרוניים.

החיובאללה גושה להניח מטענים מסוג זה בעיקר מאזורי עיסקים בדר. כי קשה לבחן הנע להבחין במטען, ובעת ההתפרצות הכדוריות עפות הישר לכיוונו.

בנוסף שחלטת מלמה, לפיה הגדיל החיובאללה את השטח והשטח (קליבר) של כלי הירי בתחום הארטילרי. בשנה האחרונה עשה החיובאללה ללה שימוש נרחב בטילי ג"ש מרגם. "פאגוס", היעילים בשטח של עד 2,500 מטר, וכן עבר להשתמש במרגמות בקוטר גדול יותר, של 120 מ"מ. כמרכיב השתמש החיובאללה השנה בתחמים בקוטר 122 מ"מ.

הפיגוע בתל-קבעה

מאת עמוס חיראל

הפיצוץ שבו נהרגו שלוש סגן אוראל פרץ וסמ"ד ניצן בל רדן אדע כמה רקות לפני 11 בלילה. כח של גורד 51 מחסר בת גלגל, שיצא ממוצב "צבער" ב"בגדה המרכזית בודום לבגן, היה בדום לפעילות יזומה סמוך לגבול אזור הביטחון. הכוח, בפיקודו של מפקד המ חלקה פרץ, בשלה לארוב לחד ליתר חיובאללה באחד הנתיבים המשמשים את לוחמי המרגן לה סתבנות לחדר אזור הביטחון. ב-16 בנובמבר נהרגו באותו אזור, ביציאה ממוצב תל קבעה, שלושה מלוחמי פלוגת הקשר של גולני, כשעלו על מטען שה גיהה חוליית חיובאללה.

3 ק"מ מקרית שמונה

כשני קילומטרים ממערב לתל קבעה ושלושה קילומטרים מקריית שמונה, עלה הכוח על המטען. שנייה לפני הפיצוץ עצי רח החיילים במקומם, עד שהמ"מ החליט לחדש את התנועה. פרץ ובלרדן, המקלען שצעד לצדו, התקדמו מעט ואז אדע הפיצוץ, שכלל כנראה ארבעה מטענים שחבצו זה לזה. פרץ נהרג בפי קום. בלרדן נפצע אנושות ומת מפצעיו כעבור רקות אחרות.

העובדה שהמ"מ הקפיד שה חיילים ישמרו על רוחצים מתארי מים ואסר על החיילים שאחריו להתחיל לנוע מנעה נפגעים נר טפים. הפיצוץ אדע מעט מימין לכות, ולא גמולו, וגם בשל כך נפד געו ממנו רק המ"מ והמקלען. סמל המחלקה, תומר רייכמן מיר ורשלים, נטל את הפיקוד על הכוח. הוא פיקד על פעולות החד לוח וחזיק למקום יחידות נוס פות. בפיקוד הצפון שיכוח אתמול את תפקודו.

מטען פשוט

המטען הפעם היה פשוט יחד סית, בשונה מהדגם המתוחכם יר תר של מטענים, שחיובאללה מרבה להפעיל השנה. ייתכן שחד נח במקום כבול לפני כמה שבר עות. בתחקירים ייבדק אם התפעל מרחוק או באמצעות פס ודיכית אחד החיילים טען כי הבחין בדי מיות נמלטות מהמקום לאחר הפיצוץ.

בפיקוד הצפון אומרים, כי בחדשיים האחרונים פגעו כוחות צה"ל בארבע חוליות שבאו לחד גיה מטענים. השנה הונחו קודם ל-80 מטענים, חיילי צה"ל נפגד עז מפתות מעשרה. בחמישה מקי רים נהרגו חיילים כתוצאה ממטענים שפגעו בכוח רגלי; פעמיים נפגעו שיירות. גודם

צבאי בכיר אסר אתמול, כי מס פר חזקיות בלבנון השנה נפגעים כפול ממספרן אשתקד. ב-30 ירדו 651 פיצוצים, החשבה - יחד מ-1,100. מתחילת השנה נהרגו בלבנון 28 חיילים ואחד קודם צה"ל. בשנה שעברה נהרגו 39 חיילים, בהם 12 חרבי אספן השיטות.

"אם מישהו חושב שבאסר יכול - מול יחד מאחורי פישעים - למלא את המשמיה במחד נפגד עם נמוך יחד, שיטאה לנו כי צד", אסר הבחום הבכיר. "מי שחושב שניתן לסבך חששות 310 קילומטרים של אחריות וחד רשות, פשוט לא מבין איפה אב חנו נמצאים". לחדש, "החבלות מאחורי הגבית גישות הפיגוע היא ניסיון של חיובאללה לקרקע את תמונת המצב והוכחות בלר נון. הפעילות החד נעשית וחד הפיפת אינטרסים עם מדינה ואי ראו".

כך זה היה

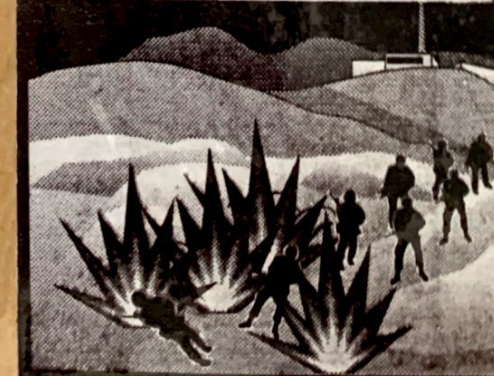
1 כוח של גולני יוצא בלילה ממוצב תל-קבעה לפעילות מבצעית

2 במרחק של כ-150 מטר דרומית מערבית למוצב, שומע אחד החיילים רעש חשוד. חיילי הכוח יורדים למוצב בריצה וממתנים.

3 לאחר שלא איתרו דבר, קמים חיילי הכוח להמשיך בדרכם. ברגע זה פתאומים ארבעה מטענים. מסקד הכוח וחייל נוסף נהרגים במקום.

בקיבוץ לוטם חפרו קבר ראשון - לילד הראשון שנולד במעשה

חבריו של סמ"ר ניצן בלדרן ז"ל סיפרו: "הוא תמיד היה נלחם כדי לצאת למארכים"

נות. ליד שולחן העבודה שלה במשרד, תל-
יות תמונות שלושת ילדיה, כשבמרכז תמונתו
של ניצן. אתמול הגיעו רבים מחבריהם של
ציפי וזקי למשרד והביטו דקות ארוכות בת-
מונה. "הוא בחור שאהב לחיות. לא מומן הוא
רכש אופנוע שטח והתכוון לטייל בכל מיני
אתרים בארץ", סיפרה אחת מחברות המשק.

חבריו ליחידה, שהגיעו שעה ארוכה לפני
צאת מסע ההלוויה, סיפרו כי ניצן היה תמיד
הראשון להתנדב למשימות. "הוא תמיד נלחם
כדי לצאת ראשון למארכים. גם הפעם, הוא
ביקש להצטרף למארכ, אבל ממנו הוא כבר
לא חזר", סיפר אחד מחבריו.

הגבעה הירוקה שהפכה לבית העלמין של
הקיבוץ, נצבעה אתמול בצבע חום, צבע
הכומתה של יחידת גולני, שמאות מחייליה,
חבריו של ניצן, מילאו אותה עד אפס מקום.
גם לאחר שנורו מסחי הכבוד והרב הצבאי
הודיע על סיום הטקס, המשיכו רבים מהחיי-
לים והחיילות לעמוד ליד החלקה.

חלל ראשון מלוטם

סמ"ר ניצן בלדרן ז"ל. ההרוג הראשון
מקיבוץ לוטם בגליל

מאת אבי אשכנזי

לפני 20 שנה נולד התינוק הראשון בקי-
בוץ לוטם שבגליל. "הקיבוץ בדיוק הוקם,
ואז ניצן נולד. מאז, בכל יום הולדת של
ניצן, חגגנו גם את יום הקמת הקיבוץ", סי-
פר אתמול חבר קיבוץ לוטם, שהגיע להלווי-
יתו של סמ"ר ניצן בלדרן ז"ל, שנהרג של-
שום בלבנון.

ניצן הוא החלל הראשון של הקיבוץ, וב-
עקבות מותו, נאלצו החברים להקים על גבעה
סמוכה בית קברות, וזכו בו קבר ראשון.
את הבשורה המרה הם קיבלו אתמול בש-
לוח לפנות בוקר. מכונית צבאית עצרה ליד
שער הברזל הכבד של הקיבוץ ושלושה קצי-
נים שיצאו ממנה פנו לשומר. "הזעיקו אותנו
והודיעו לנו שניצן נהרג", סיפר בקול רפה
מזכיר הקיבוץ, איתן כליפה.

הוריו של ניצן, ציפי וזקי, הגיעו לארץ
לפני כ-20 שנה מצרפת. זקי עובד במפעל
של הקיבוץ, ואילו ציפי היא מנהלת החשבון

על קברו העתיק של ריצן בלדון ד"ר
...תמיד לא חישב איתנו במיוחד,
במס האחד, אבינו
(צילום: שלום בריסק)

לאמי.

**מנין למדת למחות דמעות?
לשאת הכאב בחשאי?
בסתר לבך להטמין התלונה,
הסבל, הבכי, הדוי...**

הקבר הראשון בקיבוץ לוטם

עם היוודע דבר מותו של ניצן, מיהרו תושבי לוטם להכשיר
שטח לקבורתו של הנופל הראשון מבני הקיבוץ

במהלך ה"שבעה" נולד נכד להורים השכולים

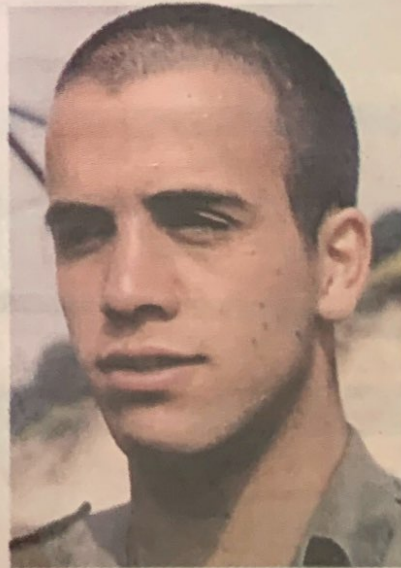
העצב בבית משפחת בלדרן בקיבוץ לוטם, שבנה ניצן ז"ל
נהרג בשבוע שעבר בלבנון, נמהל אתמול בשמחה

מאת גואל בנו,
כתב "ידיעות אחרונות"

העצב בביתם של ציפי וג'קי בלדרן מקיבוץ לוטם, שבנם ניצן נהרג בשבוע שעבר בלבנון, נמהל אתמול בשמחה, עם לידת נכדם הראשון של בני הזוג.

ציפי וג'קי בלדרן עדיין יושבים "שבעה". התינוק נולד אתמול בניתוח קיסרי, והוריו - יגאל, אחיו הבכור של ניצן ז"ל, ואישתו מיכל - קראו לו בשם דוד לב.

אתמול פקדו את בית המשפחה מאות מכרים וידידים, שבאו להשתתף בצערה, אך גם להשתתף בשמחה המאופקת עם היולדו של הנכד הראשון. מזכיר הקיבוץ, איתן כליפה, אמר: "לחצתי את ידיהם של ההורים השכולים, ואיחלתי להם מזל טוב. מצד אחד זה משמח, אבל זה גם עצוב, שנולד להם נכד בעיתוי כה טראגי. יגאל ומיכל חיכו ללידה הזאת, אבל לא שיערו שהיא תהיה מלווה בכאב כל-כך עמוק". הבוקר יגיע נשיא המדינה עוזר ויצמן לביקור ניו חומים בבית המשפחה.

ניצן בלדרן ז"ל

נפרדים מניצן

ניצן כבר לא יפרח

כל היום התווכחו ברדיו אם לצאת מלבנון, ואיך, ומתי, ואמא של ניצן החזיקה את תמונת בנה המת, ובכתה.

אסור לצאת, לא לברוח, לא להתבכין, אמר פוליטיקאי אחד. לצאת מייד ומהר, אמר פוליטיקאי אחר. הבולדוזרים נעצו שיניהם בסלע הגיר הלבן, כרו קבר לניצן. לעת ערב, על פסגת הרחילוון הנישא, טמנו את ניצן. כל ילדותו עברה עליו כאן, על ההר. ילד ראשון של לוטם. בין עצי השיטה ושיחי הלועס, מאחורי הסלעים הגדולים, היה משחק מחבואים ותופסת.

ועכשיו הוא כאן, לבד על ההר, בדממת הלילה, בקור המקפיא, בגוף הקסום הזה מול הכינרת, ורק שמיכת זרים עוטו עליו. וחבריו מעשנים, ממאנים להשאירו לבד.

מאות באו ללוותו. הקומנדקר נסע לאט, במסע פרידה בתוך הנוף שכליך אהב. חיילי הפלוגה עמדו חבוקים, בוכים, ירו מטחים לזכרו. הבטנו בחבריו. גזעיים כמוהו אחד-אחד. נלחמים בחיזבאללה, חיים בפחד נורא. קופצים מהלוויה להלוויה. רגישים כלייך. ניצן היה מלח הארץ. גבוה, בריון, צנוע עם חיוך מבוש. אהב לטייל, להיות בכל מקום. קנה אופנוע לימים שאחרי הצבא.

שם בחשיכה, בתוך החורש, עמד עזיו חמדוני ומחה דמעה. "הלך לי חבר", אמר. אבא של עזיו, עלי, בא בחליפה ובכאפייה לבנה. אמא סובחייה נשענה על מקל ובכתה. 20 שנים חיים יחד. משפחת חמדוני הבודואית ומשפחתו של ניצן. מבקרים זה את זה, משתתפים יחד בשמחות. "דאגתי לו", אמר עזיו, "הלך ניצן. חבל". הלילה ירד. ירח חיוור האיר את הגבעה. שעה ארוכה עוד עמדו החברים סביב הקבר בדממה.

שתיקה כבדה עטפה את קיבוץ לוטם בסוף השבוע. הכאב על מותו של בן הקיבוץ, ניצן בלדרן ז"ל, מחלחל לכל פינה. לפני 20 שנה נוסד הקיבוץ, בדיוק באותה שנה בה נולד ניצן. קיבוץ קטן, צעיר. אפילו בית-קברות לא בנו במקום. "חשבנו תמיד על חיים", מסביר איתן כלפיה, מוזכר הקיבוץ, "לא על מוות". ביום רביעי בלילה קרה הנורא מכל. ניצן נהרג בהתפוצצות מטען צד בדרום לבנון.

ההורים, ציפי וג'קי והאחים, יגאל ואביב, מכוני סים בכאבם. מבקשים מהתקשורת כי תניח להם להתייחד לבר עם זכרו של הבן. גם לאחר שנודע למשפחה כי הרמטכ"ל עושה אליהם את דרכו, כדי לתמוך ולספר על נסיבות מותו של ניצן, ביקש האב: בלי מצלמות, בלי רעש.

מחוץ לבית, על כר הדשא, סדורים כסאות במעגל. לים. בפתח הבית הוצב שולחן ועליו מיכל שתייה ענק, למען ההמונים שבאו לפקוד את בית המשפחה. רבים עשו דרכם לשם: חברי הקיבוץ, חברים ממפעל הפלסטיק המקומי בו עובד האב, חברים מקיבוץ גבת שם עשתה המשפחה את צעדיה הראשונים, חברים לנשק, מורים ותלמידים מבית-הספר הקהילתי "משגב" בו למד ניצן.

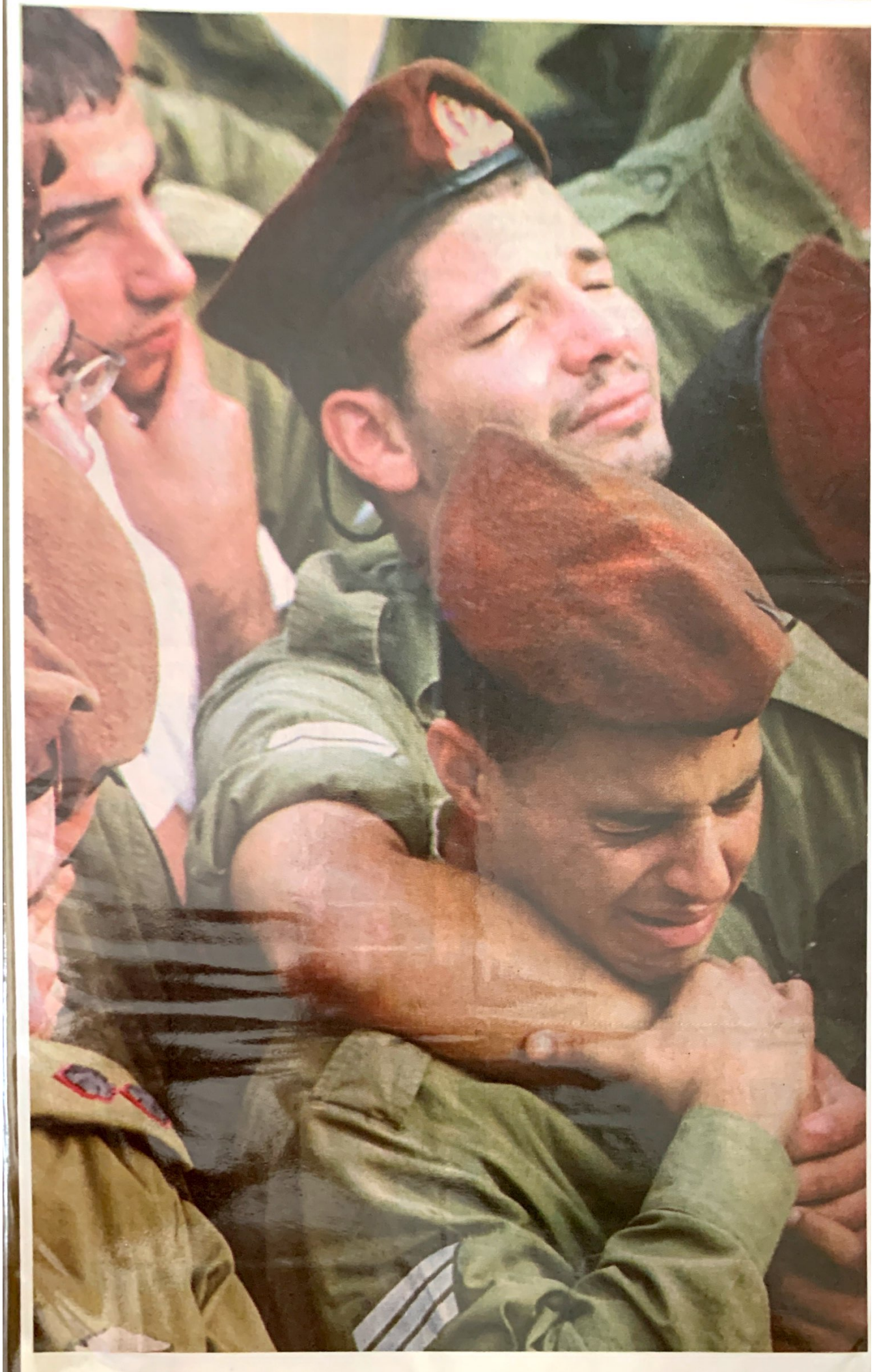
ההורים היו בין הראשונים שבאו לכאן, כדי לייסד את הקיבוץ החדש. ראשונים עלו לקרקע, עכשיו הם גם הראשונים לקבור את בנם באותה אדמה. האם ציפי עובדת כמנהלת חשבונות בקיבוץ. תמונותיהם של שלושת בניה תלויות על קיר החדר. לפני ימים ספורים ביקרה את ניצן בבסיס. הם הצטלמו יחד. מזכרת אחרונה מהבן.

היא מביטה בתמונתו של ניצן שאיננו ואינה מאמינה. קרובה המתגוררים בצרפת מבקשים לבוא

**בביתם שבקיבוץ לוטם
מסתגרים בני המשפחה בכאבם.
לפני ימים ספורים ביקרה האם
את ניצן בבסיס, והצטלמה
עמו. מזכרת אחרונה מהבן**

ארצה, להיות עם המשפחה ברגעיה הקשים. בכניסה לקיבוץ ניצב השלט הטרי, המורה לכיוון בית-העלמין שהוכשר בתוך יום. בדממה עולים החברים לקבר, מנסים לשרטט קווים לדמותו של ניצן, "שהיה תמיד שונה מכולם". "צעיר מלא חיים", או "מר מוזכר הקיבוץ", ראשון לחוות ולנסות כל הנקודה בדרכו. רכש אופנוע שטח, כדי לחוות עוד ועוד. בספר המחזור בחר ניצן שלא לכתוב על עצמו, אלא לשבץ שיר של יהודה אטלס, על "דברים שמי תחשק לי לפעמים לעשות": "לשתות ישר מהבקבוק, אפילו שייכנס בו רוק, לנגב כשרוול את האף מנזלת, לקחת מקרחה ולקרוח בדלת, לשחק כדורגל בתוך הבית, לזרוק מהחלון גרעינים של זית".

■ גואל בנו

לז'קי בלדרן ומשפחתו
משותפים בצערכם הכבד במות

ניצן
ז"ל

חברת מיטרוניקס בע"מ
וקבוץ יזרעאל

לציפי וז'קי בלדרן
ולכל בית לוטם

כואבים אתכם בנפול

ניצן
ז"ל

בית גבת

המומים וכואבים
עם

ציפי, ז'קי, יגאל ואביב בלדרן
על נפילתו של הבן-האח

ניצן

כל בית לוטם

לציפי וג'קי בלדרן

משותפים בצערכם
על נפילתו בלבנון של

ניצן

ארז קרייזלר

ראש המועצה האזורית משגב
חברי המועצה ועובדיה

לציפי, ג'קי, יגאל, אביב
וכל המשפחה

אתכם כאבלכם הכבד
בהלקח מכם ללא עת

ניצן בלדרן

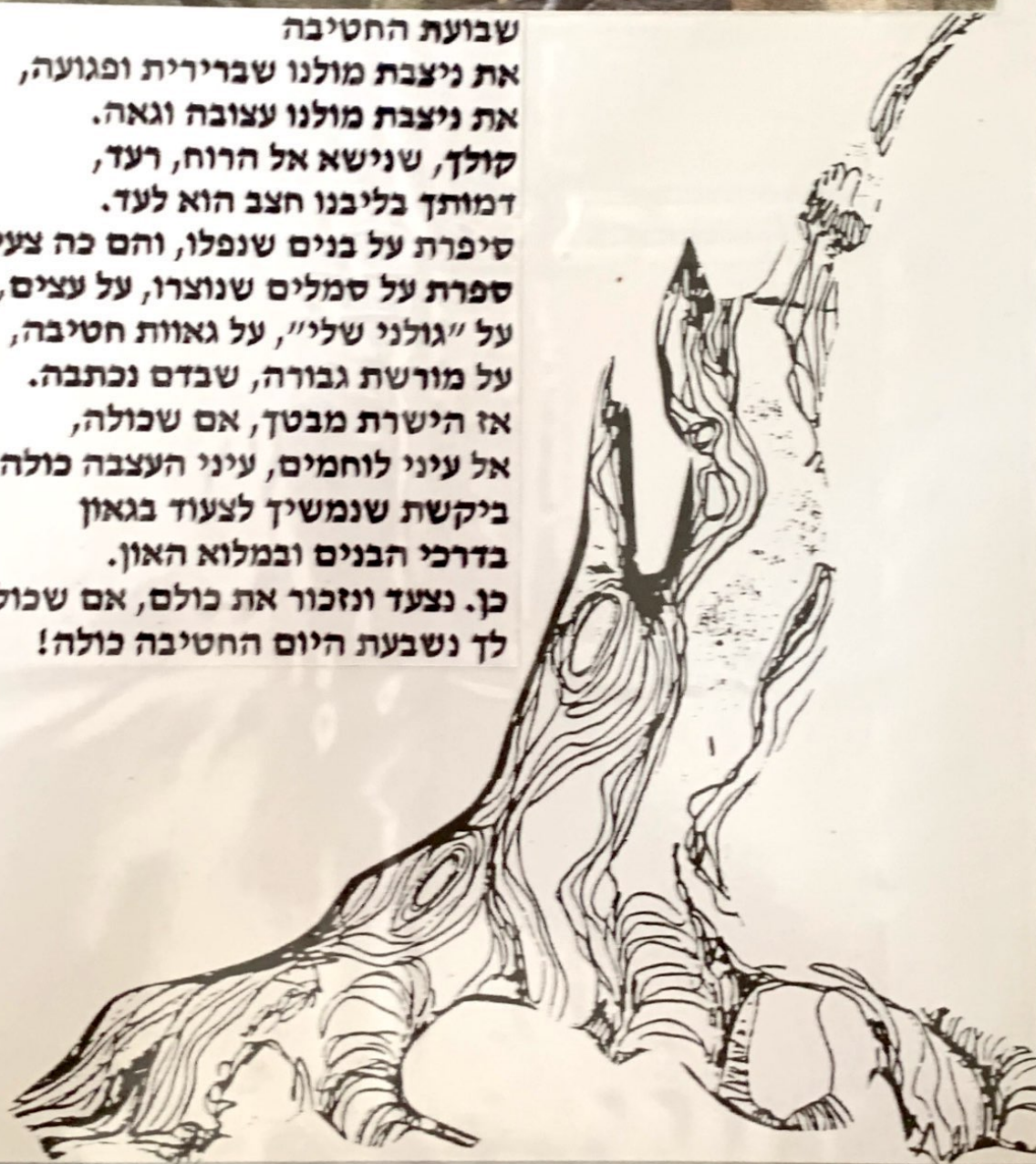
מצוות לוטמפלסט

שבועת החטיבה

את ניצבת מולנו שברירית ופגועה,
את ניצבת מולנו עצובה וגאה.
קולך, שנישא אל הרוח, רעד,
דמותך בליבנו חצב הוא לעד.
סיפרת על בנים שנפלו, והם כה צעירים.
ספרת על סמלים שנוצרו, על עצים, על שירים
על "גולני שלי", על גאוות חטיבה,
על מורשת גבורה, שבדם נכתבה.
אז הישרת מבטך, אם שכולה,
אל עיני לוחמים, עיני העצבה כולה.
ביקשת שנמשיך לצעוד בגאון
בדרכי הבנים ובמלוא האון.
כן. נצעד ונזכור את כולם, אם שכולה!
לך נשבעת היום החטיבה כולה!

החיות שלם לא יוחתק מלפניהם את החיות הנזות שלם
אם יאכלו אחת את השני שלם מאד מהישר פונק. ושמר
ממנו יושב שלם בא מולו בא משימה בא צדו שלם
ממנו מולו מולו הוא נהנה משוב במוקד.

מאמר האדם האל והאדם האל

תולדות מח' 1

(מחזור "ספר מחזור גיוס נוב' 96")

בתחילת הדרך בטירונות בבזק היינו קבוצה די גדולה של אנשים זרים זה לזה.

כל אחד עם הקריזות שלו ועם החרגולים והחינוך שלו מהבית. דבר שגרם להרבה בעיות. היינו בערך 40 ילדים עם נשק ששמו אותם ביחד ונתנו לנו משימות משותפות. לא פעם כל המחלקה נענשה בגלל משהו אחד דבר שגרם להרבה מריבות וצעקות. לא נשכח את הצעקות של בלדרן, הניצנצים של אוהנה הקללות של אמנון והרעל של מליין, המטבח הגדודי המזדיין בבז"ק ושיואב היה קורע אותנו במטבח הפלוגתי. איך היינו מתחמנים עם אלכס בקדרים לצמרדע. ואת השמירה בסיסית בבז"ק שחוץ מגרינוולד ועוד מספר קטן של חיילים לא היינו יכולים לעשות סיבוב שלם עם חמ"ק 77 עלינו. והדבר המעצבן שמפקד אומה לך 7 דק' חירבנתה.

בכל מסדר פאקים ביום חמישי לפני שיוצאים הביתה היה תמראה הידוע אוהנה מקבל שבת, אבל הראשון שסגר 28, וזה יאמר לזכותו, זה עמוס.

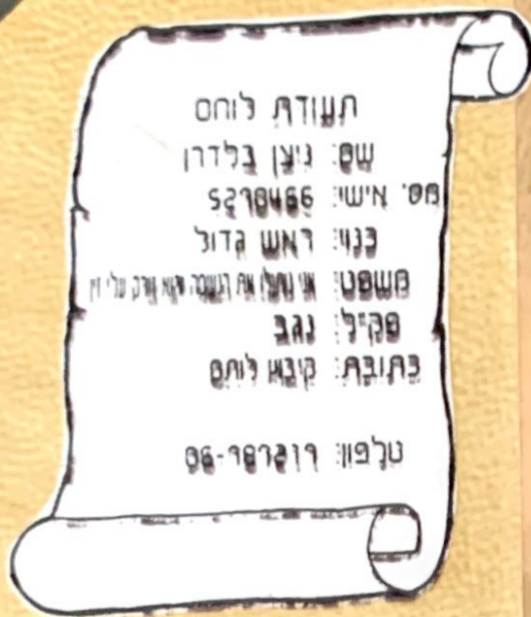
יותר מאוחר הגענו לבקעות. עזבו ירקוני ורותם והגיע אריק בן-לולו שנהיה מפקד הרתק. ואז אלכס טחן גם בתור סמל וגם בתור מ"כ. בבקעות הכרנו את רני ואת העבודות שהוא היה מנפיק, את מסיכות האב"כ ואת המטבח המקולל. אז היכרנו את תתיחמונים של עוז שהיה אומר אני משלשל ומקיא ואת הניצנצים של אזולאי. הקדר של עזרא עם האלונקות והכריחה הנועזת של בן-פזי באמצע תרגיל לרמת הגולן לקבל חיזוק "רוחני" מהרב שלו בישיבה. המסעות הרבים והשטויות של בואל.

הגשם, הבוץ וההשכמות בחושך כל אלו והרגעים הקשים פיזית במסעות ובאימונים הוסיפולמחלקה לגיבוש וכמובן השבתות הפלוגתיות שעשינו.

ניצן בדרו

הוא הגיע מתהיבוצים הצפוניים
 בשתוא עצבני אין לו אלוהים,
 כשניצן מתחיל לעבוד
 אנשים נותנים לו כבוד,
 הנגב בשבילו קדוש
 ובמחרקה תמיד יהיה הראש,

אמהות שרות, אמהות שרות
אגרוף רעם ניתך.

דומיה חזקה.

בחוצות הריקים צעדו בשורות
פנסים אדומי זקן.

סתיו אנוש, סתיו יגע ולא מנוחם
ומטר בלי אחרית וראש.

ובלי נר בחלון ובלי אור בעולם
שרות

אמהות שלוש.

ואומרת אחת:

- ראיתיהו כעת.

אנשק בו כל אצבע קטנה וציפורן.

אונייה מהלכת בים השקט

ובני תלוי על ראש התורן.

ואומרת שניה:

- בני גדול ושתקן

ואני פה כותונת של חג לו תופרת.

הוא הולך בשדות. הוא יגיע עד כאן

הוא נושא בליבו כדור עופרת.

והאם השלישית בעיניה תועה -

לא היה לי יקר כמוהו...

איכה אבך לקראתו ואינני רואה

אינני יודעת איפה הוא.

אז הבכי רוחץ את ריסיה שלה...

- ואולי עוד לא נח. אולי

הוא מודד בנשיקות, כנזיר משולח,

את נתיב עולמך,

אלוהי.